

Prostrla nana deku u avliji i gleda negdje u daljinu. Gleda preko Visa. Tamo je negdje njena spaljena kuca. Tamo negdje je njena avlija i u njoj kruska Jeribasma. Pod tom kruskom je eglenisala sa svojim covjekom, djecom, rodbinom i komsijama. Pod tom kruskom se dosta bosanskih jela u slast pojelo i kahve popilo. Koliko je dana tu svoga muza, da dodje sa posla cekala. Pod tom kruskom sjedeci na deci je i svoga sina docekivala. Ima i drveni hastal pod tom Jeribacmom. Meho ga skov`o od najbolje daske. Nana najvise voljela da poravni na deku.

Pod Jeribacmom su i Bajram docekali. Poklonio joj sin jedinac kat i samiju.

Cekala je nana muza i sina da dodju sa posla. Gdje bi opet nego pod Jeribacmom... Nejma ih... Jedva izgovori is, horozu koji nije prestajao kukurikati. Haber! Poluglasno izusti i odhuknu. Kakav li ce haber stici? Dugo ih nejma...Plaho kasne... Veceras nije gledala zalazak sunca. Zaslo je a da ona nije ni primjetila. Cijelu noc nije oka sklopila. Gledala je u mrak, kroz prozor sjedeci na seciji i osluskivala... Sad ce oni... Nejma ih... Jedva docekala da klanja rani sabah, pa da izadje pod krusku. Molila je dugo Svemoguceg Boga, da joj muza i sina spasi. Zlo, se nadvilo nad Bosnom. Opasalo je sa svih strana.

Nejma ih!!! Nejma!!!

Ko zna koliko bi tu sjedila, sa tespihom u desnoj ruci i cekala, da u daljini ne vidje dim. Jesu li to topovi sada poceli pucati, ili ih ona zamisljena nije cula prije. Pomoli se seoskim putem traktor. Trkelja. Prikolica puna zena i zavezljaja. To je Mustafa, sa traktorom. Njen rodjak iz susjednog sela. Zastade pred njenom avlijom. Zene placu. Vriste.

Skoci nana sa deke i prema Mustafi.

- Sta se ovo desava, moj Musto? - Jesi li cuo sta za mog co`eka i dijete?

- Hajde spremaj se. - Pricacemo usput.

- Dje da idem, bolan Mustafa. - Pa ne mogu co`eka i dijete ostaviti.

- Pozuri bona! - Cetnici kolju sve zivo sto nadju i pale sela. - Hajde de pozuri! - Ne mozes ti nista pomoci, ni dijete ni co`eku. - Ako te cetnici nadju, zaklace te.

- Neka vala zakolju, ja ne idem odkuce, bez co`eka i dijeta.

Jedva je nekako ubijedise da krene sa njima. Obukla nena novi kat, sto joj je sin za Bajram poklonio. I novu samiju na glavu metnula. Na brzinu, zavezljaj spremila. Odjece, za co`eka i sina. I slike je ponijela.

Sa brda je vidjela kako joj kuca gori. Godinama je sa Mehom od usta odvajala, da je naprave.

Prostrla nana deku u tudjoj avliji. Dali joj da zivi u prizemlju, dobri Bosnjaci. Dijele sa njom sve. Nista bez nje nece pojesti. Nije joj do jela. Kako je cula da su joj dijete i co`eka ubili, i ne zivi joj se. Na avliju izadje, da bi nase borce gledala, kada prolaze. Mi smo njena jedina radost. Svracali bi kod nane. Kahvu popili i cigaru sa njom zapalili. Razgovorili bi je. Nana je u nama svoga sina jedinca vidjela. Mnogo je patila za sinom svojim. U, nama je vidjela osvetnike njene. Mi smo u njoj vidjeli majku. „Jurisala“ je zajedno sa nama, na ubice njenog sina jedinca. U svakoj akciji je bila u nasim srcima. Molila je Svemoguceg Boga, da nas cuva i pomogne u borbi.

I danas nana sjedi u avliji. U tudjoj avliji. Ne ceka ni sina ni co`eka. Samo ih oplakuje, i moli Boga, Milostivoga, da ih Dzennetom nagradi. Sjedi i ceka da dodjemo iz akcije. Da, cuje jesmo li zivi. Da, cuje jesmo li sta osvojili i cetnike pobili.

Danas je nana docekala, onoga koga je najmanje ocekiivala. Onoga kome se nikada nije nadala. Na kapiji je svoga sina jedinca vidjela. Vjerovati nije mogla. Mislila je da je sejtan obmanjuje. Mislila je da je izludila, od prevelike zelje da ga vidi zivoga.

Da bio je to njen sin jedinac.

- Majko! - Ja sam Majko! – Živ sam!

Onesvijestila se nana.

Slagali su joj da joj je sin zaklan.

Muza, živog nije dočekala!

PLBiH.ORG

WWW.PLBIH.ORG